

كورد، مه‌كياڤيلى و رپوى

قهرنى قادرى

نيكولۇ مه‌كياڤيلى (1527-1469): “شېر بن، گورگان بره‌ويننه‌وه؛ رپوى بن، ته‌لان بناسن!”

له‌ئه‌ده‌بىياتى كورديدا، ته‌نانه‌ت له‌ ئاخافتنى رۇژانه‌يش له‌ نيوان به‌شېكى زۇر له‌ كورده‌كاندا، كاتېك باس له‌ ترسنوڭى كه‌سيك ده‌كەن، ده‌يخه‌نه‌ ريزى “رپوى” يه‌وه: “چەند ترسنوڭه‌ ده‌لېى رپويه”، “شېره‌ يان رپوى؟”، يان “هه‌ى زه‌نده‌قت چى، ده‌لېى رپوى؟” زۇر به‌ده‌گمەن ئه‌وه‌ ده‌بىسى كه‌ رپوى به‌ ئازەلېكى زيره‌ك و وشيار ناو به‌ن؛ هه‌نديك جار به‌ فيلبازيش ناوى ده‌به‌ن. ته‌نانه‌ت خو له‌ وه‌يش ده‌پاريزن كه‌ رپوى به‌ ئازەلېكى وريا و به‌رده‌وام له‌سه‌ر هه‌ست ناو به‌ن: “رپوى فيلباز”؛ كه‌ “فيلباز” يشى ده‌خەن پالييه‌وه، به‌بى شك لايه‌نى نه‌رېنى هه‌يه، چونكه‌ له‌ كو‌مه‌لگه‌ى كورديدا “فيلباز” شتېكى خراپه‌.

راستىيه‌كه‌ى زۇر له‌ چه‌مكه‌كان له‌ كو‌مه‌لگه‌ى ئيمه‌دا شيويندراون؛ به‌شېكى په‌يوه‌ندى به‌ چه‌مكى “غيره‌ت” هوه‌ هه‌يه و هه‌ر له‌ روانگه‌ى غيره‌ته‌وه‌ سه‌يرى زۇر به‌ى شته‌كان ده‌كەن: “پياويكى ئازا و به‌غيره‌ته”، “زۇر مه‌رده”، “به‌ده‌ستوبرده” و ... به‌لام زۇر زۇر به‌ده‌گمەن ده‌سته‌واژه‌ى وريا و زيره‌ك ده‌بىسين. وريا و زيره‌ك، په‌سنېكى عه‌قلانين، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه، كه‌متر په‌سنى يه‌كتر ده‌ده‌ين و زۇرېش هه‌زمان له‌ ده‌وروبه‌رى خو‌مان نييه، كه‌ له‌ كاره‌كانياندا سه‌ركه‌وتوو بن.

له‌ناو ئيمه‌دا رپوى، نوينه‌ر و پېناسه‌يه‌ بو ترسنوڭى و بېغيره‌تى. ده‌سته‌واژه‌ى غيره‌ت، ئازا، شېر و ... له‌ناو ئيمه‌دا زۇر باوه: كابرايه‌كى به‌غيره‌ته، يان زۇر ئازايه. زۇر به‌كه‌مى گويت له‌وه‌ ده‌بىت كه‌ به‌ كه‌سيك بلي‌ن “وشيار” و “زيره‌ك”. يه‌كيك له‌ هو‌كاره‌كان رېك بو ئه‌وه‌ ده‌گه‌رېته‌وه، زۇر پابه‌ندى غيره‌تين و، هه‌ر به‌ پيوه‌رى غيره‌ته‌وه‌ رپويه‌رووى كېشه‌كان ده‌بېنه‌وه. له‌ پال ئه‌مه‌يشدا ده‌سته‌واژه‌ى پېچه‌وانه‌ى غيره‌ته، كه‌ ئه‌و‌يش “ترس” و “ترسنوڭى” يه؛ زۇرېشى به‌كار دينين. به‌پېچه‌وانه‌ى مه‌كياڤيلىيه‌وه، له‌ لاي ئيمه‌ “شېر، زۇر ئازايه و، رپوييش زۇر ترسنوڭه‌!”

مه‌كياڤيلى بو خه‌بات دوو جيگره‌وه (به‌دیل) پېشنياز ده‌كات: يه‌كه‌ميان، رېگه‌ى ياسايه و دووه‌ميان هېزه. بو به‌هېزبوونه‌كه‌يش نموونه‌ى شېر و رپوى دينيته‌وه. “مير ده‌بى بزاني‌ت كه‌ چۇن به‌ شيوه‌يه‌كى عاقلانه، كه‌لك له‌ سروشتى ئازەل وه‌رېگري‌ت، ده‌بى له‌ناو ئازەله‌كانيش شېر و رپوى هه‌لبزيريت؛ چونكه‌ شېر ناتوانى خو‌ى له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و داوانده‌ا بپاريزيت كه‌ له‌سه‌ر رپيدا داده‌نرين و، رپوييش ناتوانى له‌ به‌رامبه‌ر گورگه‌كاندا به‌رگرى له‌ خو‌ى بكات.”

له‌ لاي مه‌كياڤيلى، رپوى، وشيار و وريايه‌ چونكه‌ فرتوفيل و ته‌لان ده‌ناسيت و ناكه‌ويته‌ داوه‌وه، به‌لام له‌ لاي ئيمه، رپوى ترسنوڭه‌ و زوو را ده‌كات. له‌ كن مه‌كياڤيلى گه‌رچى شېر به‌هېزه، به‌لام زوو ده‌كه‌ويته‌ داوه‌وه؛ له‌ ولاتى ئيمه‌يشدا شېر زۇر ئازايه و به‌رده‌وام سه‌ر ده‌كه‌وي‌ت: “وه‌كوو شېر به‌سه‌ريدا نه‌پراندى”، به‌لام له‌ مه‌يدانى سياسه‌تدا، نه‌پراندنى شيرانه‌ ته‌نيا به‌شېكه‌ له‌ پرسه‌كه، به‌شه‌كه‌ى ترى، ورياى و ناسيني ته‌له‌كانه و، بو ناسيني ته‌له‌كانيش پيوسته‌ وشيار و زيره‌ك بين، هه‌روه‌ها ده‌بى مه‌به‌ست، ته‌ما و پلانه

نەينىيەكانى دوژمنىش بخوئىننەوہ بو ئەوہى بەتەلەيەوہ نەبين؛ بەداخەوہ، كوردىش پړىك لەو خالەدا زۆر لاوازە.

مەكياڤىللى بەم پسته گرینگەى، سىاسەتوانان وريا دەكاتەوہ و، فيريان دەكات لە مەيدانى سىاسەت و لە كەلەوكىشىي دانوستاندا: “شېر بن، گورگان برەويننەوہ؛ پړوى بن، تەلان بناسن!” بەلام لە كۆمەلگەى ئىمەدا، ئەقل لەژىر سىبەر، پەراويز و ھەرەشەى چاوچنۆكى و غيرەتى لە راددەبەدەردا، دەبى گەشە بكات و بژىت!